

[Hartvig Frisch.]

kaarene i dette Land, saa at Danmark med Rette vandt Beundring i Verden. Vi har intet at skamme os over, fordi vi saa vor vigtigste Opgave i Fredens Gerning og i at støtte de svage i Samfundet. Heri var noget ægte dansk, som kan søges dybt ned i Folkets historiske Rod.

Nu under de ændrede Betingelser maa vi paa mange Maader begynde forfra. Vi lægger Skulderen til Hjulet og vil i Fællesskab sætte alt ind paa Øjeblikkets vigtigste Opgave: Arbejde, Haandens Arbejde og Aandens Arbejde, Arbejde til de Tusinder, som ved Teknikkens Omlægninger var sat udenfor, Arbejde til Erstatning for de Raastoffer, hvis Kilder vi er afskaaret fra. Og for hvert Hjul, der kommer til at snurre, og for hver Plovfure, der bliver trukket gennem nyindvunden Jord, bør Sangen om Danmark lyde i vort Indre, den tusindaarige danske Kultur, som er det Mærke, vi har sat paa denne Plet af Kloden.

Fremtiden er usikker, men een Ting ved vi: at Livet selv er stærkt. I de Dage, da Katastrofen ramte Danmark, fødtes der flere Børn end sædvanligt. Disse spæde, de svageste og ubehjælpsomste Væsener, vil med Livets Styrke vokse op, trods alle Katastrofer, til Fremtidens Danmark. Det er for dem, vi arbejder og gør den fælles nationale Gerning, som vi har samlet os om. Vore Personer er aldeles ligegyldige, men hvad der ikke er ligegyldigt, det er vort fælles Maal: Danmarks Bevarelse, Bevarelsen af dansk Sprog, dansk Kultur, dansk Tanke. Ingen har sagt dette smukkere end Jeppe Aakjær, naar han synger:

„Lad mig kun flagre hen som Blad
i Høst,
naar du mit Land, min Stamme,
frit maa leve,
og skønne Sange paa den danske Røst
maa frie, stærke Sjæle gennembæve.“
Det er dansk Tale, saadan tænker vi,
og med det Maal gaar vi ind til vor Gerning
i nationalt dansk Samarbejde.

Knud Kristensen: Den vanskelige Tid, som vi alle erkender at vi staar midt i, opfordrer enhver til at se væk fra de mindre Ting og de smaa Ting, som kan skille, og samle os om den fælles Opgave, nemlig at føre Landet og Folket igennem og ind i en

bedre Tid. Den opfordrer til at sætte de smaa Ting til Side og sætte de store og de afgørende Spørgsmaal, som melder sig i Tiden, først paa Dagsordenen og næsten ene paa Dagsordenen.

Men foruden dette at bevare vort Lands og vort Folks Frihed, saa vidt det er gør ligt under de nuværende Forhold baade udadtil og indadtil, melder der sig jo ogsaa Spørgsmaal, hvis Løsning kan bidrage her til, ja, maaske er en Forudsætning for, at dette kan naas. Den Udtalelse, som de fem Partier har udsendt, bygger med Vilje og Forsæt paa Folkestyrets Grund, paa den Grund, at det er Folket i vort Land, der selv skal raade for de Forhold, hvorunder det vil opbygge Landet og leve.

Den Finanslov, vi nu er ved at slutte Behandlingen af her i Tinget, er oppe paa et meget stort Udgiftsbeløb, og vi er sikkert alle klar over — hvad der ogsaa fremgaar af de Udtalelser, der nu er fremsat af den højtærede Statsminister, og af den Fællesudtalelse, de fem Partier har udsendt —, at det er en Nødvendighed, at man i saa vidt Omfang, som det er muligt, nedsætter de offentlige Udgifter til uproductive Formaal. En Tilpasning af den offentlige Økonomi baade i Stat og Kommune til Landets Bæreevne er en Forudsætning for vor Tilslutning til den Samlingspolitik, som vi er enige om, og en Forudsætning, som vi har forstaaet at der ogsaa var Forstaaelse af fra alle Sider inden for de Partier, der har givet denne Samlingspolitik deres Tilslutning.

Men foruden det økonomiske, det rent finansielle, er der en anden vigtig Opgave, maaske den allervigtigste Opgave i Nutiden, naar det gælder Opbygning af vort Land og Gennemførelse af Foranstaltninger, som kan betrygge vor Frihed baade indadtil og udadtil. Det er den Opgave at sætte ind over for den Skade, som baade økonomisk og moralsk hænger vort Land derigennem, at mange af dette Lands Indbyggere, der gerne vil have Arbejde, ikke kan faa det. Det er nødvendigt — og jeg tror, det forstaaes af alle dem, som er gaaet ind i denne Samlingspolitik —, at der her gøres en betydelig Indsats, og vi mener, at en Indsats kan og bør gøres gennem en fornuftig Handels-, Pris- og Lønpolitik, der, saa vidt det er praktisk muligt, sikrer